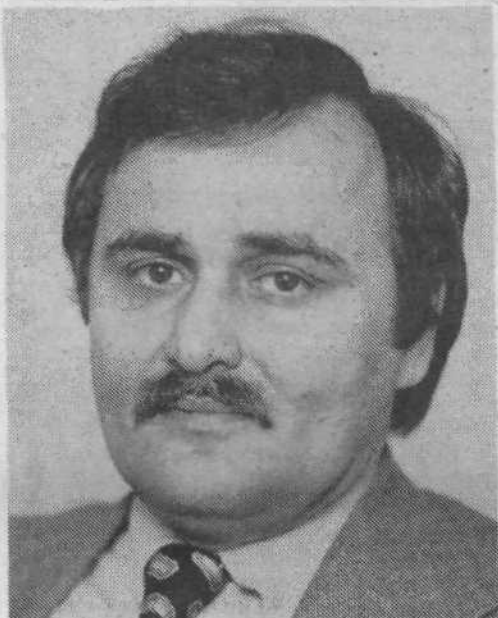

Delegatski sistem še ni brezhiben, vendar pa je :

Letos poteka že tretji mandat naše občinske skupščine po novem ustavnem načelu o delegatskem sistemu. Iz vsega doslej narejenega je mogoče sklepati na nekaj temeljnih težav, s katerimi se srečuje delegatski sistem in njegovo uresničevanje v praksi. Iz pogovora s predsedniki skupščinskih zborov je to povsem jasno in očitno. Ne kaže pa biti preveč nestrpen in pesimističen. Naš delegatski sistem je tudi v svetu nekaj povsem novega. Gre za način, kako najširšemu krogu občanov na najbolj demokratičen način zagotoviti možnost za odločanje in soodločanje o najbolj bistvenih vprašanjih našega vsakdana. Pota takšnega načina pa so zavita, pionirska in si šele utirajo smer. Dva mandata neke skupščine sta dosti prekratko obdobje, da bi kar vse postalo jasno in gladko. Razvoj delegatskega in s tem skupščinskega sistema je dialektičen, postopen in mora zoreti od vajeniške dobe do utečenega demokratičnega mehanizma, ki naj zagotavlja največjo možno stopnjo participacije vsakogar v dogovarjanju in odločanju. Že dosedanja praksa je pokazala, kako zelo učinkovit je lahko naš delegatski sistem, saj je skupščinsko dogovarjanje in odločanje storilo takšen premik naprej, kot nikoli doslej. Prav analiza teh pozitivnih premikov nam lahko vliva zaupanje in optimizem do našega samoupravnega načina odločanja danes in v prihodnje.

Zagovarjali bomo mnenje, ki izraža interes občana

IGOR MAKOVEC

O posebnostih dela in uveljavljanja delegatskega sistema skozi družbenopolitični zbor, tako v preteklosti kot sedaj, in kako naj bi bilo v prihodnje, je razmišljal njegov predsednik Igor Makovec:

Družbenopolitični zbor v skupščinskem sistemu prav gotovo igra svojsko vlogo. Problemi občine ta zbor zadevajo posredno skozi delovanje družbenopolitičnih organizacij, ki imajo posamične probleme v svojih osnovnih organizacijah. Prav ti problemi se potem zrcalijo v delovanju družbenopolitičnega zbora. Druga posebnost zbora so stalni delegati, ker pač prihajajo s forumov, za razliko od ostalih zborov, kjer se delegati menjajo po konferencah delegacij, za katere bi lahko dejali, da so že nekakšne skupščine v malem.

Vendar moram povedati, da so se naš družbenopolitični zbor v občini Center pa istoimenski zbori v drugih ljubljanskih občinah in v republiki uveljavili tako, kot je bilo to na začetku mišljeno. Ta uveljavitev se kaže v jedrnatosti dnevnih redov in v tem, da obravnave zadevajo samo tiste teme, za katere je zbor pristojen: varstvo ustavnega sistema, dosti manj pa stvari, ki sodijo v pristojnost drugih dveh zborov. Res pa se tematike včasih med seboj malce pomešajo, da ni vse prav čisto tako, kot bi moralo biti. V dograjevanju delegatskega sistema bomo prav na teh vprašanjih morali narediti dosti več.

Vsak zbor ima svoje pristojnosti

V občini Center smo v dograjevanju delegatskega sistema kar veliko naredili. Uveljavili smo ločena zasedanja vseh treh zborov, kar je seveda povsem razumljivo, saj se vsak zbor ukvarja s posebnimi vprašanji. Prav takšna ločena zasedanja omogočajo temeljitejšo razpravo in ne nazadnje bolj popolno delo

njegovih odborov. Mislim, da ponekod vloge družbenopolitičnega zbora še vedno popolnoma ne razumejo. To ni zbor, na katerega mnenje bi morala čakati druga dva zbora ob skupščinskih zasedanjih. Niti ne drži, da bi moralo biti vse tisto, kar sklene družbenopolitični zbor, za ostala dva sveto. Zbori imajo preprosto vsak svoje področje in pristojnost delovanja v delegatskem sistemu in prav to je največja prвина tega sistema.

Ena najbolj bistvenih vlog družbenopolitičnega zbora je koordinacijska. To pomeni usklajevanje stališč ter mnenj družbenopolitičnih organizacij, tudi skozi predsedstvo socialistične zveze. Lahko trdim, da v preteklem obdobju našega skupščinskega delovanja vloga družbenopolitičnega zbora ni bila prevladujoča, pač pa se je kar lepo vključevala v skupščinsko delo.

Kako izraziti dejanski interes občana?

Ob takem razmišljanju okrog dela našega zbora se že od nekdaj pojavlja vprašanje, ki je edinstveno samo v naši občini. Na območju skupščine občine Center so namreč vsi najpomembnejši mestni in republiški organi. To včasih občino lahko privede v položaj, ko ni več čisto jasno, kdo je za kaj pristojen. Menim, da takšno dilemo lahko razrešimo tako, da o teh vprašanjih prevlada dejanski interes občana. V tem je najpomembnejša naloga občine. O interesih občana naj se ne bi pogovarjale »strukture«, kajti v takem primeru bo vedno prihajalo do težav okoli pristojnosti. Bistven je zgolj interes občana, pa ne takšen, ki bi bil zaprt v občinske meje, temveč pravilno koordiniran z občani drugih občin, kar je zelo dobro uspelo skupščini mesta. Rezultati so bili doma la vseej razveseljivi in otipljivi: uspešno povezovanje pri kmetijstvu, preskrbi, uspeli referendumski za samoprispevek in še dosti tega. Mnenje, ki temelji na interesu občana, bomo seveda zagovarjali tudi v našem zboru.

Delo mora postati bolj jedrnato

Ena od nedorečenosti delegatskega sistema, ki je odsevala tudi v delu družbenopolitičnega zbora in kar je pokazala analiza, je ta, ko se je mnogokrat dogajalo, da so se upravni organi skrivali za izvršni svet, le-ta za skupščino in na koncu delegatom ni bilo vse čisto jasno: Povedano z drugimi besedami: marsikatera odločitev, ki bi jo morali sprejeti delegati, je šla bodisi mimo njih ali pa so bili skupščinski sklepi in informacija o njih izvedeni in prikazani toliko kasneje, da je to delegatom ušlo iz spomina ali kako drugače zbledelo. Na nedavnem sestanku predsedstva smo sklenili, da bomo temu napravili konec. Zahtevali bomo od izvršnega sveta in drugih organov sveže in sprotne informacije o uresničenih skupščinskih sklepih in realizaciji teh sklepov tudi preverjali. Prepričani bomo še nekaj, kar je doslej zastiralo pravičen pogled na zadeve. Skrajša-

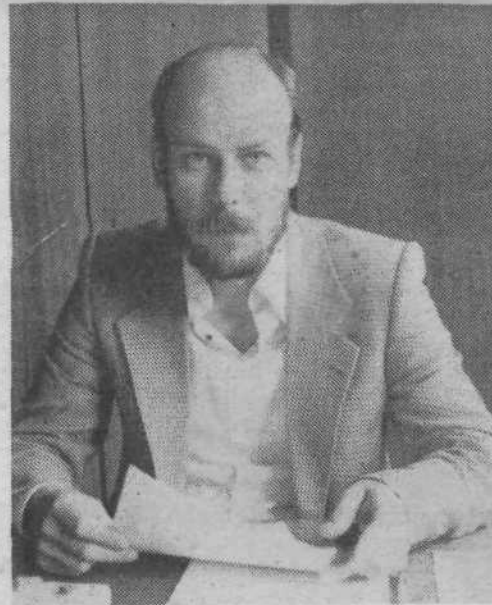
li bomo dnevne rede skupščinskih zasedanj, da bo vse skupaj bolj jedrnato.

Kar zadeva občinsko konferenco ZK pa tudi druge družbenopolitične organizacije, si bomo čim bolj prizadevali, da bodo delovale znotraj sistema, tako kot je bilo rečeno na devetem kongresu ZKS. Prek frontne organizacije SZDL jih bomo vključili v delegatski sistem, kar zlasti velja za zvezo komunistov. Te zahteve niso naše, izrazito so poudarjene tudi v gradivih, ki jih pripravljajo za kongres Zveze komunistov Jugoslavije. Od pravilne vloge zveze komunistov je v marsičem odvisno delovanje delegatskega sistema. Moram pa neskromno pripomniti, da je bila takó zamišljena vloga zveze komunistov v naši občini stalno prisotna že doslej

»Dogovori« – pomemben element obveščanja

In ne nazadnje bi kazalo spregovoriti nekaj besed o skupščinskem informiranju ter o vlogi občinskega glasila »Dogovori«. Mislim, da je ta časopis dober, seveda pa bi bil lahko še boljši. Bolj kot doslej bi moral povezovati oba načina obveščanja: javno in družbeno. Za takšno obveščanje ne gre nalagati odgovornosti zgolj socialistični zvezi, temveč vsem in vsekakor. Brez aktivnega sodelovanja ne bo šlo. »Dogovori« naj bi bili eden od elementov obveščanja tudi v krajevni skupnosti in prav v tem vidim njegovo še posebno pomembno nalogo.

Glavna vloga: razporejanje in namembnost dohodka

IVAN KASTELIČ

Ivo Kastelič je bil izvoljen za predsednika zbora združenega dela naše občinske skupščine. Tudi z njim smo se pogovarjali o vlogi tega zbora, o dograjevanju delegatskega sistema ter vključevanju družbenopolitičnih organizacij v skupščinsko delo. Pa še o marsičem.

V popolnosti moramo zagotoviti ustavni položaj zbora združenega dela, je začel Ivo Kastelič. Ta zbor je bil že od vsega začetka zamišljen kot osrednje mesto dogovarjanja o potrebah in interesih delavcev v samoupravnih organizacijah in skupnostih. Pa ne samo o potrebah delavcev, tudi o splošnih družbenih potrebah.

Edvard Kardelj je poudarjal, da mora imeti zbor združenega dela v rokah dohodek, kar opredeljuje tudi zvezna in republiška ustava. Natančneje, gre za odločanje o izločitvi dela dohodka združenega dela za skupne in splošne potrebe ter o njegovem obsegu. Teh dejstev ne bi mogel nihče niti spregledati niti odločiti o tem delu dohodka mimo zbora združenega dela. Zbor združenega dela mora torej držati v rokah razporejanje in namembnost dohodka, kar je njegova glavna vloga. S tem bi bilo seveda

onemogočeno odtujevanje. Doslej nam tega v popolnosti ni še uspelo storiti, s čimer pa ni rečeno, da nam to ne bo.

Aktivno spremljati uresničevanje politike

V dosedanjih dveh mandatih se je pokazalo, da je ustavna vloga našega zbora čedalje bolj začela prihajati do veljave. Ni razlogov, da tudi v prihodnje ne bi bilo tako. Menim, da bi vse to lahko dosegli, če bi natančno opredelili področje dela našega zbora. Če naj bi okrepili ustavni položaj zbora združenega dela, bi le-ta moral aktivno spremljati uresničevanje sprejete politike, planskih in drugih aktov, analize, in ugotavljati neskladja med dogovorjeno politiko in ekonomskimi ukrepi. Najprej bi moral vedeti za vzroke, jih proučiti in nato naj bi sledile odločitve, ki bi zagotavljale skladnost.

Kot rečeno, v drugem mandatu je bilo že opaziti vrsto pozitivnih premikov v delu našega zbora: delegati so postajali precej bolj aktivni, prihajali so na dan s pobudami, povezanost med njimi je bila boljša, pa tudi udeležba se je znatno izboljšala in je v preteklem mandatu dosegla povprečje 75 odstotkov. In kar je najpomembnejše, na zasedanju zbora so delegati velikokrat obravnavali čisto konkretne probleme združenega dela. Ob tem seveda ne smemo izpustiti izpred oči aktivnosti konferenc, kar je za delovanje zbora najpomembnejše. Zlasti nekatere konference so delovale nadvse zgledno. Pri tm smo opazili zanimiv, a povsem jasen pojav. Delegacije iz tistih delovnih okolij, kjer so imeli dobro razvito samoupravljanje, so bile tudi v skupščinskem sistemu najbolj aktivne.

Nerazumevanje vloge skupščinskega sistema

Ugotavljamo pa pomanjkljivosti, ki še kako vplivajo na delo zbora združenega dela, a smo ob njih nemočni. Dogaja se, da v združenem delu marsikje še vlada dvojnost gledanja na delegatski sistem po načelu: eno je delegatski sistem in samoupravljanje znotraj organizacij združenega dela, drugo skupščinski sistem. Ta dvojnost daje vtis, kot da bi šlo za dva ločena samoupravna sistema, kar pa je seveda zgrešeno. V združenem delu se še vedno dovolj ne zavedajo, da je mogoče edinole prek skupščinskih vzvodov, skozi zbor združenega dela vplivati na dohodek, ki gre mimo organizacij združenega dela in je njihov in imajo pravico v skupščini o njem odločati. Tako se seveda dogaja, da nekatere stvari rešujejo mimo delegatskega sistema in da delavci takrat nimajo vpliva na prelivanje njihovega denarja. To pa ni dobro. Urejenost samoupravnega življenja v združenem delu se samodejno zrcali tudi na delu našega zbora in to je ena od posebnosti tega izbora.

Delegati se ustavljajo ob vsebinskih vprašanjih

Naslednji problem, s katerim smo se doslej srečevali v skupščinskem delu in ni bil posebnost samo našega zbora, so preobširni dnevni redi. Dogajalo se je tudi, da so šle nekatere točke mimo delegatov zgolj formalno. V mislih imamo normativno dejavnost, kot, denimo, sprejemanje raznih odlokov ali potrjevanje kadrovskih zadev. Takšna glasovalna dejavnost je prevečkrat obremenjevala delegate. Vseeno pa se je pokazalo nekaj razveseljivega: delegati so normativne točke dnevnega reda preleteli hitro in se zaustavili ob dejanskih vprašanjih, ki zadevajo združeno delo. To je tisti pozitivni, o katerem sem že govoril. Dogajalo se je tudi, da so raz-

že dokazal svojo življenjsko moč

pravljanci zastavljali delegatska vprašanja, na katera so že vnaprej vedeli odgovore. Postavljali so jih pač zato, da bi pognali akcijo in obogatili razpravo, kar je bilo tudi pozitivno.

Ena od večjih pomanjkljivosti je tudi preverjanje uresničevanja sklepov zbora združenega dela. Ko gre za občinski izvršni svet in za njegove upravne organe, pa deloma tudi za sise, je tako preverjanje še nekako možno, ko pa se uresničevanje sklepov prenese v združeno delo, postane preverjanje razpršeno in največkrat neučinkovito. Razlogov za to je seveda več, med prvimi pa je zanesljivo slaba povratna informacija in ne nazadnje brezbržnost v združenem delu samem, od delavskih svetov pa do poslovnih organov. To je po mojem mnenju glavni zaviralni moment pri delu našega zbora.

Zaostriti odgovornost v združenem delu

Pač ne bo šlo drugače, kot da ustvarimo najboljše razmere za delovanje temeljnih delegacij, kar je za delo našega zbora življenjskega pomena. To je po mojem mnenju najpomembnejše. Spremeniti in izboljšati bo treba organizacijske prijeme pri oblikovanju konferenc. Ponemotno smo to že izvedli, drugje se bomo morali okrog tega še zelo potruditi. Ob tem bo nujno zaostriti odgovornost družbenopolitičnih organizacij znotraj združenega dela in ne nazadnje odgovornost poslovnih organov ter zagotoviti boljšo obveščenost v delovnih organizacijah. To ne govorim kar na pamet. V praksi se je dogajalo, da je delavec-delegat šele iz skupščinskega gradiva izvedel, kakšno je stanje v njegovi delovni organizaciji, tam pa mu o tem nihče ni nič povedal.

Naša občina in s tem tudi zbor združenega dela sta v svojem položaju, ker so v njej vse najpomembnejše republiške ustanove, po drugi strani pa je od dobrih 840 subjektov združenega dela v naši občini kar okoli 300 dislociranih enot, ki imajo svoja samoupravna telesa v matičnih enotah, ki so zunaj občine Center.

Se celo kopico problemov bi lahko naštel, s katerimi smo se in se bomo v sedanjem mandatu morali spoprijeti. Toda nekaj velja: tudi samoupravljanje je proces, ki se ni razvil čez noč, dasiravno ga negujemo že desetletja. Isto velja za delegatski sistem, ki je dialektičen. Prav nobenega razloga ni, da ga ne bi izpopolnili ter razvili tako, kot smo si na začetku zamislili.

Kar počenjamo, moramo početi z zaupanjem v sistem

ELA ZUPANČIČ

O dograjevanju delegatskega sistema ter o svojih pogledih na to, kako skupščinska vprašanja reševati v zboru kra-

jevnih skupnosti, nam je pripovedovala predsednica tega zbora **Ela Zupančič**:

Povsem varljivo bi bilo pričakovati, da bo delegatski sistem stekel gladko kar čez noč. Z novo ustanovo smo sicer opredelili ta naš sistem, ki je v svetovnem skupščinskem sistemu popolna novost. In povsem razumljivo je, da se takšna novost razvije v praksi šele skozi čas. Prepričana sem, da je naš delegatski, skupščinski sistem najbolj demokratičen in dejansko dopušča vsakomur, da se vključi v odločanje o vsem, vsakdo lahko prispeva svoje. Toda takšno uresničevanje ni lahko. Času je treba pustiti čas in tudi naš delegatski sistem, dasiravno že v tretjem mandatu, še vedno preživlja vajeniško dobo.

Preveč kandidiramo na pamet

Menim, da se največ stvari zatika pri organizacijskih prijemih. V mislih imam kandidate delegatov. Še vse prepogosto se dogaja, da ljudi kandidiramo na pamet, počez, ne da bi kandidata vprašali, ali mu področje, za katerega je bil voljen, sploh ustreza, ali ga zanima. Skratka, kandidate ne opravljamo po željah, nagnjenjih, pa tudi sposobnostih posameznikov. Od delegata, ki je slučajno zašel v delovanje delegatskega sistema, ne moremo pričakovati veliko. K temu lahko dodamo še nezanimanje ljudi. Veliko jih je, ki jim poleg svojih najožjih interesov čisto nič drugega ni mar, kaj šele delegatski sistem ali pa družbena in politična vprašanja. Skratka, ozki so. Takšni ljudje ne morejo biti dobri delegati, dasiravno jih potisnejo v kakšno delegacijo. Od njih povsem razumljivo tudi ne moremo pričakovati odgovornosti.

Delegati iz KS so vse bolj zahtevni

Pri tem moram dodati, da so le nekatere razlike, denimo med delegati zbora združenega dela in med delegati zbora krajevnih skupnosti. V združenem delu je pač tako, da so delegati več ali manj voljeni na način, kjer niso interesi posameznika vedno prilagojeni njegovi delegatski funkciji in lahko prihaja do nezanimanja. Drugače pa je z delegati v zboru krajevnih skupnosti, kjer ti prihajajo iz svojega okolja, se zavzemajo za rešitev vprašanj, ki jih najbolj zanimajo. To se je videlo zlasti v razpravah ob zasedanjih zbora krajevnih skupnosti. Delegati, ki so prišli na zasedanje, nikdar niso bili pasivni in nikoli ni bilo tišine. Delegati zbora krajevnih skupnosti so postajali čedalje bolj zahtevni, postavljali so čedalje bolj konkretna pa tudi ostra delegatska vprašanja. To tudi ni nič čudnega, saj je delegat zbora krajevnih skupnosti delegat iz lastnega naga. Ob tem pa je treba le pripomniti, da pri razvoju delegatskega sistema ne kaže biti preveč nestrpen. Vse to je zelo kompleksen in dolgoročno naravnani razvoj, ki pač zahteva svoj čas.

Mladi bodo bolj dojemali bistvo delegatskega sistema

Če spet pogledamo nekatere organizacijske prijeme, za katere se mi zdi, da zadržujejo hitrejši razvoj delegatskega sistema, ne morem mimo dela konferenc delegacij. Življenje teh konferenc je na vsak način treba bolj prekrvaviti. Mislim, da bodo mladi, ki se zdaj vključujejo v delegatski sistem, to dosti bolj dojemali, kot mi starejši, ki smo še nekako obremenjeni s preteklostjo odborniškega in poslanskega delovanja. In če naj ta naš delegatski sistem res zaživi, kot smo si zapisali v ustavi, moramo vse, kar počnemo, početi z zaupanjem v sistem.

Seveda pa ne bi kazalo naštevati samo pomanjkljivosti in nedorečenosti sedanjega razvoja delegatskega sistema. Opazni so spodbudni in pozitivni premiki. Mislim, da se je spremenilo odlo-

čanje, če ga primerjam s tistim, ko delegatskega sistema še nismo imeli. Iz svoje prakse lahko povem, da se je delo pri socialni politiki po uvedbi delegatskega sistema bistveno spremenilo. Včasih so socialno politiko krojili odborniki v ozkih krogih. Zdaj je drugače. Vključevati se je začelo združeno delo s svojim vplivom in občanom smo uspeli dokazati, da je naše delo dostopno vsakomur in da vsakdo lahko nanj vpliva. Prej res ni bilo tako.

Vsaka malenkost ne sodi na skupščino

V sedanjem položaju tudi ni odveč, da skupščinski zbori bolj kdajkoli prej spremljajo in preverjajo delo izvršnega sveta in upravnih organov. Prav imenitna je praksa, da se predsedstvo skupščine sestaja in skupaj z drugimi organi razčisti nastale dileme. To je tisti pomemben delček skupščinskega sistema, ko se stvari razčistijo in se začnejo postavljati v ravnotežje. Tudi ne bi bilo

OCENA SKUPŠČINSKIH VOLITEV V OBČINI CENTER

Temeljito delo, a ne brez napak

Ocena skupščinskih volitev 1982 v občini Ljubljana Center, ki sta jo na skupni seji 27. maja obravnavali predsedstvi občinske konference SZDL in občinskega sveta Zveze sindikatov Ljubljana Center, pomeni zgoščen pregled razvejene družbenopolitične dejavnosti pri pripravah in izvedbi volitev.

Ne glede na rezultate volitev, ki kažejo v občini na 4 do 5 odstotkov nižjo udeležbo v primerjavi z volitvami v letu 1978, ne smemo spregledati naporov družbenopolitičnih organizacij in posa-

Iz razprave o volitvah

Stane Curk, član volilne komisije: »Kljub dokaj široki akciji – saj je bil nedolgo pred volitvami izveden referendum za samoprispevek – so bili volilni imeniki slabo pripravljeni. V krajevnih skupnostih bi morali, vse do hišnih svetov, enkrat letno pregledati volilne imenike, da bi se izognili napakam v prihodnje.«

Silva Komar: »Menim, da je ocena volitev dokaj objektivna in konkretna, poudarila pa je tudi probleme, kar je dobro. Ni pa dobro, ker še vedno nimamo ustrezne strukture izvoljenih delegatov – premalo je delavcev, mladine in žensk. Nedsledni smo bili tudi pri upoštevanju kriterijev, kar so ljudje opazili.«

Alfred Golavšek: »Ocena volitev ne sme ostati v predalu, temveč naj služi kot podlaga za pripravljanje naslednjih volitev. Nikar se ne slepimo, češ, časa je še dovolj!«

Albin Vengust: »V Ljubljani ni urejen register prebivalstva, saj je kar 4000 hiš brez hišne številke. Znana je tudi velika migracija ob koncu tedna, zato je bila Ljubljana vedno slabša po volilnih rezultatih, občina Center pa še posebej. Oceno volitev pa moramo imeti v rokah vsaj dva meseca pred novimi volitvami: spomnila nas bo, kaj je bilo prav in kaj narobe.«

meznih aktivistov, zlasti v času evidentiranja možnih kandidatov, predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih ter v neposrednih pripravah in izvedbi volitev.

Čeprav je bilo delo temeljito opravljeno, so člani obeh predsedstev v razpravi

odveč, ko skupščine ne bi obremenjevali s stvarmi, ki tja ne sodijo, ali pa so zgolj formalnega značaja, kot denimo potrjevanje raznih normativnih aktov in podobnega. Tudi za vsako malenkost ne bi bilo potrebno sklicevati seje skupščine. Takšne stvari naj opravijo drugi organi, seveda s primerno urejeno zakonodajo, kar pa ne bo šlo čez noč.

Ob koncu naj dodam, da sedaj prvič prevzemam funkcijo predsednice enega od skupščinskih zborov in da to ne bo lahka naloga. So nekatera področja, ki jih slabo obvladam in kar malo strah me je, kako bom stvar izpeljala. Seveda pa velja, da se mora človek nenehno učiti in če že kakšno funkcijo prevzamem, jo tudi speljem do konca. Svojo vlogo predsednice si zamišljam tako, da bom poskušala usmerjati razpravo in iz pravih posnetih sklepov ter stališča tako, da bodo zadovoljevali večino. Na vsak način pa se zavedam, da je naš zbor zelo živahen, z zelo aktivnimi delegati ter dinamičnimi razpravami in to bom imela še posebej pred očmi.

Pogovor vodil TADEJ BRATOK

opozorili na pomanjkljivosti, ki so se pokazale že pri dosedanjih volitvah, kot so priprava volišč, zagotovitev tajnosti glasovanja, nepopolni volilni imeniki in podobno. Ugotoviti in obravnavati pa je potrebno predvsem vzroke volilne odsotnosti. Od 3968 odsotnih na volitvah v krajevnih skupnostih je bilo 2198 nepravilnih – vzroki pa neznani. V združenem delu pa je bilo odsotnih kar 10.630 volilcev, pri čemer je najpogostejši vzrok službeno potovanje.

Čeprav je v naši občini resda večina zunanjetrgovinskih podjetij, pa vendarle ni razumljivo, da so službena potovanja v takem obsegu, kot prikazujejo podatki, potrebna tudi na dan volitev. Še posebej so poudarili, da so člani volilnih komisij in odborov ravnali dosledno v skladu z zakonom o volitvah in niso upoštevali oziroma dovolili, da glasujejo namesto bolnih, ostarelih ali odsotnih volilcev njihovi svojci, kar je nedvomno vplivalo na odstotek udeležbe na volitvah. Izrazili so dvom o tem, da so bili enako dosledni v vseh ljubljanskih, pa tudi drugih slovenskih občinah.

Posebna pomena pa je sklep obeh predsedstev, naj služi analiza volitev kot podlaga za nadaljnjo družbenopolitično dejavnost v pripravah na naslednje volitve in opomnik, da se ugotovljene napake ne bi več ponavljale. Na naslednje volitve pa se moramo začeti pripravljati že jutri.

SASA KRAIGHER

Zveza z rojaki v tujini

Predsedstvo občinske konference SZDL Ljubljana Center je 27. maja potrdilo celotni devetčlanski koordinacijski odbor za vprašanja naših delavcev v tujini, ker so bili med tekočim mandatom zamenjani nekateri člani. Za novega predsednika koordinacijskega odbora je bil imenovan Miha Draksler namesto dosedanjega predsednika, pokojnega Dušana Kompareja. Nov odbor sestavljajo Miha Draksler (Sob. Ljubljana Center), Angelca Zupančič (SZDL Lj. Center), Anja Renko (KS Ajdovščina), Jože Klun (KS Tabor), Romana Savnik (OO DPM Lj. Center), Franc Novak (OO ZS Lj. Center), Jakob Jurček (OK ZSMS Center), Boris Plavovšek (OK ZKS Center) in Dragana Kraigher-Senk (SIS za kulturo Lj. Center).